

DOKOŘÁN

ČERVEN
2021
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

před několika dny jsme opět otevřeli dveře do našich divadelních hledišť **dokořán!** ... a pevně doufáme, že to tak i zůstane!

Plně si uvědomujeme vážnost celé té nečekané a v mnoha důsledcích hrůzné situace. Jsme připraveni dodržovat všechna opatření, která nám uložila vláda naší země k tomu, abychom pro vás mohli hrát. Nejsou nijak zvlášť složitá (jen kdyby se tak rychle a často neproměňovala...). Věřím však, že jsme na dobré cestě k normálnímu životu.

Velký William Shakespeare ve své komedii z roku 1599 říká: „Celý svět je jeviště a všichni lidé na něm jenom herci.“ I proto jsme si jako první představení pro znovuotevření našeho divadla vybrali romantickou komedii Marca Normana a Toma Stopparda „Zamilovaný Shakespeare“. Nádherně mystifikační hra o tom, jak největší dramatik světové historie napsal tu nejkrásnější dramatickou báseň o lásce „Romeo a Julie“. Jedná se o mimořádně chytré, vtipné i hluboké vyznání úcty a obdivu k onomu nesmrtelnému fenoménu lidské existence, kterým je pro naši civilizaci od nepaměti právě divadlo.

Pro tento večer se role Alžběty Anglické zhostila primátorka statutárního města Brna, paní Markéta Vaňková. Vyjádřila tak podporu brněnským divadlům, která mohla po nekonečných více než 7 měsících znovu hrát pro své obecnstvo.

Jsmě nesmírně rádi, že paní primátorka odvážně přijala naši myšlenku za vlastní a pustila se do zkoušení. Chtěli jsme poukázat na to, že jako městské divadlo nejsme izolováni od svého okolí, ale žijeme s ním společný život a tvoříme jeden celek. Pro nás tak bylo toto představení nejen dlouho očekávaným startem znovuotevření divadel, ale díky přítomnosti paní primátorky na jevišti se stalo i deklarací sounáležitosti

a koexistence našeho divadla s naším městem.

Paní primátorka přišla na zkoušky perfektně připravená, velmi rychle se zorientovala a roli zvládla se sobě vlastní nonšalancí, rozhodností a přehledem.

A hned nato jsme začali hrát jak na Činoherní a Hudební scéně, tak i na Biskupském dvoře, jehož letní scénu jsme otevřeli světovou premiérou historické fresky „Napoleon aneb Alchymie štěstí“, kterou napsalo osvědčené autorské kvarteto Karel Cón, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán.

Srdečně vás zveme i na všechna další představení, která budeme moci konečně uvádět!

Všem našim předplatitelům jsme poslali zprávu o tom, kdy jim budeme moci zahrát něco z toho, co jsme pro ně připravili. Všechno samozřejmě nestihneme do léta, ale postupně budeme na repertoár zařazovat všechny inscenace, které jsme nazkoušeli. Zároveň budeme naše diváky informovat i o všech opatřeních, jež budou s návštěvou divadla spojena. (Doufám, že brzy to bude už i bez jakýchkoliv opatření a omezení!)

Již jsme vám napsali, že jsme titul Büchnerova dramatu „Dantonova smrt“ nahradili černou komedií „Hrabal a muž u okna“. Nazkoušeli jsme pro vás však ještě jednu inscenaci navíc! Je to muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů „První rande“, kterou uvedeme v evropské premiéře. Jedná se o dárek, kterým vám chceme poděkovat za vaši trpělivost a podporu!

Za všechny své kolegy se na vás ještě více než kdy předtím těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Úctyhodně 70. narozeniny oslaví 3. června koncertní mistr našeho orchestru František Školař. Své bohaté zkušenosti i ze zahraničních orchestrů zúročuje v našem divadle od roku 2004. Přejeme mnoho zdraví a elánu do dalších let!

Od 20. do 25. května proběhl ve všech brněnských divadlech festival Divadelní svět Brno. Byl za zpřísněných epidemiologických pravidel, byla tak znovu obnovena divadelní činnost za účasti diváků. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili např. i inscenace Osudy dobrého vojáka Švejka, kterou přivezlo Horácké divadlo Jihlava.

Stalo se...

Na tiskové konferenci 20. května představili ředitel MdB Stanislav Moša, generální ředitel Moravského zemského muzea Jiří Mitáček a generální ředitel reklamní společnosti SNIP & CO letošní program na Biskupském dvoře, kde proběhne světová premiéra historické fresky Napoleon aneb Alchymie štěstí v režii Stanislava Slováka.

Kostýmní designérka Eliška Ondráčková Lupáčová oslaví 30. června kulaté jubileum. Přejeme všechno nejlepší a pokud se chcete dozvědět více o ní i o její práci, pusťte si jeden z dílů naší talk show MdB Klub, kde byla hostem.

Během dvou květnových podvečerí naše Divadelní dvorana ožila hudbou a kolemjdoucí si mohli poslechnout Zdeňka Junáka, Janu Musilovou, Viktorii Matušovou, Dušana Vitázka, Kristýnu Daňhelovou a Daniela Ryměše za doprovodu našeho orchestru s šéfdirigentem Danem Kalouskem.

Du se očkovat.
Tečka.

I naši herci podpořili kampaň Jihomoravského kraje Du se očkovat. Tečka.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

Mercedes-Benz

HOŠEK MOTOR

CARent

Lázně Slatiňice
A.B. 1900

Dopravní podnik města Brna a.s.

Rozhovory s dětmi a maminkami

z Jane Eyrové

Náš nový muzikál, který nazkoušel režisér Petr Gazdík, je hlavně v jeho první části plný mladých dívek, které hlavní hrdinka Jane Eyrová potkává ve škole. Mnoho členek tohoto dětského sboru jsou děti našich herců, a nešlo tedy nevyužít této příležitosti, abych vyzpovídala některé z nich i s jejich maminkami. A protože dvě dětské role v tomto muzikálu dostávají větší prostor (je to role mladé Jane a Adele), poprosila jsem jejich představitelky o krátké rozhovory společně s jejich maminkami, případně sestrami, které účinkují ve sboru.

První dvojici holčiček jsou Karolínka a Gábinka Čtveráčkovy, dcery naší překladatelky Zuzany Čtveráčkové a vnučky ředitele Stanislava Moši. Karolínka hraje spolužačku mladé Jane, Gábinka dostala podstatně těžší roli Jane.

Obě jste s divadlem vyrůstaly. Je lepší být divákem, nebo hercem?

Karolínka: Hrát je lepší!

Gábinka: (dlouze přemýšlí) No... asi lepší je být divákem. Protože jako diváci nevíme, co

se na jevišti stane. Ale když v tom hrajeme, tak vše zkusíme a potom vlastně víme, jak to dopadne.

Karolínka: Mně se ale líbí, že vím, jak to dopadne.

Gábi, ty hraješ velkou roli mladé Jane. Už sis někdy dříve vyzkoušela být herečkou?

Gábinka: Ne, toto je moje první role. Je to pro mě úplně nové, ale musím říct, že jsem hodně upovídaná, takže pro mě není velký problém naučit se nějaký text. A protože

si pořád pro sebe zpívám, tak ani zpěv mi vlastně nevdává.

Nebudeš mít ale před lidmi trému?

Gábinka: Budu ☺ Jsem z toho nervózní. Já jsem si vlastně uvědomila, že každý den, když jsme sem jezdily na první zkoušky, tak přestože jsem vlastně všechny herce a herečky znala a vždy na mě byli hrozně hodní, i tak jsem byla hrozně nervózní.

Karolínka se tvářila trochu opuštěně, tak jsem se zeptala na radost všech holčiček, na kostým.

Karolínka: My tam máme takové šatičky se zástěrkou a je nám v tom hrozně vedro ☺

A co děláte, když nemusíte být v divadle a zkoušet?

Karolínka: Koukáme se na iPad.

Samozřejmě, jako všechny děti ☺ Ale co ještě dalšího děláš ráda?

Karolínka: Hrozně ráda ležím venku na dece na sluníčku, když nemám žádný úkol, taky ráda maluju, (maminka vstupuje do rozhovoru – a nechodíš náhodou do gymnastiky?) jo, to taky, dělám gymnastiku.

Zajímalo mě, jestli jsou děvčata ráda, že nemusí chodit do školy, a jak moc jim zkoušení narušilo jejich výuku (Karolínka chodí do druhé a Gábinka do šesté třídy).

Gábinka: Možná, že je to trochu lepší, než kdybych chodila do školy, protože takhle můžu na počítači vidět, co jsem zameškala. Kdybych ale chodila do školy, tak bych musela každý den žádat kamarády o poznámky a zjišťovat, co se dělo ve škole. A teď si ty úkoly můžu dělat, protože o nic nepřicházím.

Maminka opět vstupuje do rozhovoru a vysvětluje, jak úžasní jsou všichni pedagogové Základní školy Smíškova v Tišnově, protože oběma děvčatům vycházejí nesmírně vstříc, drží jim palce a moc se těší, až je obě uvidí na jevišti našeho divadla.

Gábi, už sis mohla vyzkoušet, jaké je to být herečkou, dostala jsi poměrně velkou a náročnou roli. Neodradilo tě to? Chtěla bys někdy být herečka?

Gábinka: (rozhodně) Ano!... Je to můj sen. Mí rodiče mě do divadla brali už od mých dvou a půl let a od té doby, kdy jsem to začala vnímat, tak se mi to postupně víc a víc líbilo.

Zuzana a Karolínka Čtveráčkovy

Myslíš si, že je to těžké?

Gábinka: Teďka si to ještě neuvědomuju, protože mám jen asi 18 stránek textu, ale třeba Kristýnka Daňhelová, ta jich má přes sto, takže to asi bude těžký. Ale ona už to má naučený.

Zuzi, jak moc náročné je být maminkou dětí, které jsou angažovány v divadle? Ty sama jsi v tomto divadle vyrůstala a dobře ho znáš. Ale tohle je přece jen nová situace.

Zuzka: Především je to hrozně jiné, protože já jsem se nikdy nepodílela na zkušebním procesu. Samozřejmě mám přibližnou představu a vím, že herci zkouší prakticky od rána do večera, a teď to mohu jen potvrdit. Je to velmi náročné, ale když vidím, jak jsou děvčata šťastná... V současné komplikované situaci je to ohromná zkušenost pro obě, a hlavně fantastické rozptýlení a úžasná náplň času se spoustou zážitků a zkušeností. Jak byly v prvním lockdownu takové bez života a radosti, tak najednou mají zase

červené tvářičky a jiskru v oku a mají se nač těšit.

Jak se vám líbí příběh Jane Eyrové?

Gábinka: Je to drama. Já jsem si trochu říkala, že by diváci měli před začátkem druhé půlky povinně dostávat od uvaděček kapesníky © Sice je to smutné, ale je tam happy end.

Karolínka: Každá písnička je moje nejoblíbenější. A možná je tam trošku takovej malej happy end. Ale já u toho nebrečím, protože tam mám hrozně moc kámošek. A taky miluju ty podpatky, který tam máme! **Zasmály jsme se podpatkům, a protože začínala druhá půlka generální zkoušky, děvčata zase odběhla do hlediště. Ani jsem jim nestihla poděkovat. Takže alespoň takto – děkuji a zlomte vaz!**

Alena Antalová a Marie Juráčková

Děti Aleny Antalové jsou ostrřílení herci. Alenka, Elenka, Janík i Maruška se objevují na našem jevišti v dětských rolích již dlouho. Jane Eyrová byla krásnou herečkou příležitostí pro děvčata (Janík tentokrát musel zůstat doma).

Alenka společně s děvčaty vypočítává inscenace, kde už hrály:

Mary Poppins, Sněhurka, Karenina, Brněnské kolo...

A co vás nejvíc bavilo?

Maruška: Teď asi nejvíc mě baví ta *Jane*.

Elenka: Mě bavil nejvíc *BIG*, protože tam jsme byly všechny děcka pohromadě a byla tam dobrá parta, vlastně jsme vůbec nehrály, prostě jsme zpívaly a tancovaly, zkoušení nás hrozně bavilo, bylo to moc fajn.

Alenka: Já mám asi tak nastejno *Mary Poppins* a *BIG*. Já jsem milovala *Mary Poppins* už v dobách, kdy se zkoušela, protože jsem se chodila dívat na maminku, jak to zkouší, a hrozně jsem si přála v tom hrát. A nakonec se mi to splnilo. A *BIG* byl bezvadnej kvůli těm kamarádům. Chodili jsme na letní workshopy všichni společně s Carli (choreografka Carli Rebecca Jefferson, pozn. aut.) a měli jsme z toho spoustu zážitků.

Maruška: Ještě mě bavila *Sněhurka*. Mě bavilo, jak jsem tam mohla ležet v té posteli.

Alena A.: ...s Petrem Štěpánem.

Ano, to je asi sen všech dívek © A je lepší být divák, nebo hrát?

Všechny svorně: Hráát!

A kterou z vás to nejvíc baví?

Alenka: Asi Marušku, ta je nejvíc nadšená. **Takže budeš, Maru, herečka stejně jako maminka?**

Maruška: Ehm. (souhlasně kývá hlavičkou)

Alena A.: To se dozvídám poprvé.

Ali, jak je náročné zkombinovat tvůj nabýtý pracovní diář s logistikou dětí?

Alena A.: Jde to jen proto, že je tak strašně miluji. Chci jim to dopřát, protože by nejedly, nepily... prostě divadlo milují. Ale pro mě je to obrovská zátěž. Až si někdy říkám, jestli to mám zapotřebí. Sama mám dost starostí se svou rolí a vidím, že děvčata jsou na tom stejně. Hlavně Maruška, která má opravdu velkou roli. Chci jim samozřejmě pomoci. Mám navíc problém, že jsem perfekcionistka a chci dělat věci pořádně, ale totéž chci i po nich. A to není dobré. Velmi s tím bojuji a snažím se odpouštět si. A dostávám lekce od Pána Boha. Stalo se totiž, že Maruška, která má opravdu velkou roli, natáčela pro

Michaela Novotná, Amálie Suchánková, Barbora Anastázie Vitázková, Marie Juráčková

pana dirigenta nahrávku a já místo toho, abych jí pomohla, tak z toho velkého stresu jsem jí všechno pokazila. A vím, že kdyby ona totéž udělala mně, tak jsem schopná jí vynadat, že je nepřipravená a nesoustředěná. Takže jsem dostala takovou lekci, abych trochu slevila a neměla tak velké nároky jak na sebe, tak na děvčata. Protože ony jsou skvělé! A nejen ony. Všechny děti, které hrají v *Jane Eyrové* jsou prostě vynikající!

Děvčata, je maminka opravdu tak náročná?

Alenka: No... ne. Občas jí musíme říct: Mami, klid! Ale ona to bere a hned se uklidní © Musíme jí pořád uklidňovat, že bude všechno v pohodě.

Alena A.: Je pravdou, že na své děti jsem nejvíc přísná... Ale trochu mě to mrzí, protože na nikoho jsem nikdy nebyla tak náročná.

Maruško, ty máš krásnou roli Adele. Ale tato postava je docela náročná, protože musí zvláště mluvit. Jak to je?

Maruška: Adele je totiž Francouzka, a když říká r, tak musí říkat rrrr (hrdelně, pozn. aut.). A mluví tam taky francouzsky.

A dělalo ti to problém?

Maruška: No, na začátku mi to rrrr moc nešlo, ale už jo.

Jak se vám líbí příběh Jane Eyrové? Znalý jste to?

Alenka: Je to naše první setkání s tímto příběhem.

Elenka: No, já jsem to vůbec neznala, a navíc jsem při zkouškách znala pořad jen tu první půlku (děti vystupují na začátku inscenace, pozn. aut.), takže jsem se těšila, až uvidím i tu druhou půlku, abych věděla, jak to dopadne.

Alenka: Navíc se mi tam hrozně líbí naše choreografie. Když jsme to nacvičily a pak nám to Peňa (choreografka Hana Kratochvílová, pozn. aut.) pustila na video, tak je to vážně hustý. Fakt jsem si uvědomila, jak to vypadá bezvadně. Děláme tam jen malé krůčky a je to z pohledu diváka fakt dost dobrý. A chtěla bych se na to někdy jako divák podívat, ale nikdy to neuvidím, protože hraju každé představení.

Elenka: Já jsem to znala jen z nějakého seriálu *Random* na Netflixu. Tam furt mluvili o Jane Eyrové a já jsem vůbec nevěděla, kdo to je, co to je. A pak najednou přišla mamka, že budeme hrát v *Jane Eyrové*.

Maruška: Já jsem to na začátku vůbec neznala, maminka mi pak přinesla knížku a já jsem si ji chtěla přečíst...

Alena A.: To by bylo na dva roky! Ale začala číst. Knížku jsem měla půjčenou od naší dramaturgyně Klárky Latzkové, tak jsem ji upozornila, že ji vrátím asi až za dva roky ☺

Maruška: Když jsem byla první den ve škole, paní učitelka si s někým telefonovala a mluvila právě o Jane Eyrově... a já vůbec nevím co, protože jsem pak musela jít domů. A já jsem si říkala: Co to znamená to Jane Eyrově?

Alena A.: A už to víš?

Maruška: No jméno!

Jak zvládáte skloubit divadlo a distanční výuku? Je to horší, nebo lepší pro zkoušení v divadle?

Maruška: Podle mě je to horší, protože já bysem byla raději ve škole. Paní učitelka to víc vysvětluje a neseká se to tak. A chybí mi kamarádi... asi nejvíc.

Alenka: Na jednu stranu mi to vyhovuje, protože mám výuku jen do dvanácti nebo do jedné a ve škole bych byla rozhodně dýl, třeba klidně do čtyř. Ale protože mám hodně kamarádů ve škole a jsem zvyklá být mezi lidma, tak mi vadí, že nikam nemůžu. Takhle můžu aspoň do divadla. Na jednu stranu teda je to dobrý, ale je fakt, jak říkala Maruška, že je lepší, když nám to paní učitelka vysvětlí ve škole.

Elenka: Já moc nevidím rozdíl mezi distanční a normální výukou, učitelé jsou stejní ve škole i online. A navíc já jsem ráda doma, takže mi to zas tak nevádí. Úkolů máme docela dost.

Alena A.: Děvčata chodí na umělecké gymnázium v Komíně. Tam mají třeba i divadelní tvorbu, zpěv a jiné umělecké předměty a tyto odborné předměty teď vůbec nemají.

Maruška chodí do druhé třídy, Alenka je v kvartě (9. třída), Elenka v tercií (8. třída). Ali, jsi pyšná maminka?

Alena A.: Ano. Děti jsou moc šikovné!

Prostě hrdá maminka. A to je v pořádku, protože všechna děvčata jsou na jevišti vážně úžasná.

Představitelkou Adele v muzikálu Jane Eyrová je také Amálka Suchánková, dcera herečky Evy Jedličkové.

Amálko, chodila jsi dřív do divadla?

Amálka: Ano, byla jsem tady v divadle jako divák a někdy se s mámou chodím dívat na zkoušky.

A tohle je poprvé, kdy hraješ?

Amálka: Ano.

A co je lepší – dívat se na představení, nebo hrát?

Amálka: Ono je to v podstatě úplně stejné. Když hraješ, tak je to dobrý, že si to hraní můžeš vyzkoušet. A když sedíš a díváš se, tak je to zase jako pohádka, na kterou koukáš třeba na tabletu.

A protože Adele je Francouzka, měla jsi problém s francouzským přízvukem?

Amálka: Ani ne. Jen někdy na to zapomenou a nemluví pak francouzsky.

A co tě na hraní baví nejvíc?

Amálka: No, asi šatičky, který mám moc hezký.

Neměla jsi před diváky trochu trému?

Amálka: No, vždycky na začátku zkoušky mám trochu trému, ale pak to přejde.

Amálko, do které chodíš třídy?

Amálka: Do první.

A je přísnější paní učitelka, nebo pan režisér?

Amálka: No nevím, možná pan režisér. Jednou byl na nás docela naštvanej. My jsme na zkoušce dělali v zákulisí trochu...

Eva: Dělali jste tam prostě neplechu a měli jste být zticha.

Amálka: Ano. A tak nám pan režisér řekl, že dostaneme na prdel, jestli budeme zlobit za scénou. A jednou jsme udělali na pana režiséra vtípek, že jsme nalepili na paní Fairfaxovou takové zelené pásky. Bylo to hrozně vtipný, ale on se zlobil. Tak příště už jsme to nedělali.

Eva: On pan režisér občas na vás vybuchne, když děláte neplechu, ale potom se s vámi pomazlí a dá vám pusy, že je to tak?

Amálka: To je pravda.

Eva: Amálka mi říkala: „Maminko, já mám stres a vůbec mi to nedělá dobře.“ A já vidím, jak před začátkem představení na-

Amálie Suchánková

dechuje a vydechuje a asi si tím pomůže.

Amálka: No, moc ne. Pořád mám totiž trému. Dlouho jste zkoušeli na zkušebně a teď jste najednou na jevišti, kde je všechno trochu jiné. Musíš si zvykat na tmou, na reflektory. Je to těžší?

Amálka: Já myslím, že je to těžší na jevišti, ale já to nějak zvládnou.

Evi, jak to zvládáš organizačně?

Eva: Je to rozhodně dost náročné a těším se, až to bude za námi. Amálka je totiž ve scénách, kde já nehraji, takže jsem ji musela vozit na zkoušky i tehdy, když jsem já nezkoušela. A protože Amálka ještě neumí číst, musela jsem jí pomáhat s textem, a také jsem potřebovala znát všechny režijní připomínky, abych mohla Amálce poradit. Abychom mohly doma podle pokynů trénovat. Zkoušení trvalo celé tři měsíce. A do toho jsem ještě samozřejmě měla svoji roli, takže to bylo opravdu intenzivní. A vše jsme samozřejmě musely skloubit se školou. Ale musím říct, že to byl obrovský bonus,

protože v situaci, kdy jsou zavřené všechny kroužky a veškeré mimoškolní aktivity, tak měla Amálka alespoň tuto činnost. Nejdříve jsme s partnerem nechtěli, aby Amálka dělala divadlo, ale ona si to sama prosadila. A protože se na konkurzu líbila a role Adele jí byla nabídnuta, tak jsme to prostě přijali. Musím říct, že je pro mě nová zkušenost vidět Amálku v jiné roli. Pozoruji, jak komunikuje s mými kolegy a dospělými lidmi kolem nás, a jsem nesmírně překvapená, jak překračuje moje představy o jejich dovednostech. Jak zvládá pocit strachu, úzkosti, jak překračuje své zábrany. Prošla ohromnou transformací, což je nádherná zkušenost. Divadelní zkoušení zkrátka dává dětem nové zkušenosti a dovednosti, které jinde nezískají. A je to vynikající, obzvláště v této době, kdy jsou jejich možnosti velmi okleštěné.

Jsi pyšná maminka?

Eva: Ano, jsem.

Amálko, chceš být jednou herečka?

Amálka: Já mám hrozně ráda zvířátka. Herectví mně nevádí a baví mě, ale zvířátka mám taky moc ráda. Tak ještě nevím. Musím se rozhodnout.

A myslíš, že jednou budeš veterinářka, která chodí ráda do divadla, nebo herečka, která má hodně ráda zvířátka?

Amálka: Asi si jednou založím nějakou malou farmu zvířátek. Nemusí tam být všechny zvířata, co jsou normálně na farmách, ale určitě nějaké ano.

A které zvíře máš nejraději?

Amálka: To je těžký. Já mám hrozně ráda skoro všechny... takhle, já je mám sice ráda, ale na ty brouky a hady moc nejsem. Ale taky se mi moc líbí... chlupatí pavouci mi taky nevádí. Jednou, když jsem ještě byla ve velkých, tak přijeli se dvěma psy. A ukazovali nám s něma všelijaké triky. A taky měli malou opičku, která měla malou plínečku, a hrozně velkýho hada. Byl takovej velkej žlutej a mohli jsme si ho i pohladit a vyfotit se s ním. To se mi líbilo.

Děkuji za milý rozhovor a počkáme si, jak se nakonec Amálka rozhodne mezi herectvím a těmi zvířátky.

Nikola Hermanová

Nikola Hermanová a Michaela Novotná měly zkoušení ještě o něco složitější, neboť jejich rodiče nejsou členy souboru našeho divadla (ačkoli Nikolčina maminka Pavla Macháčková je součástí company v muzikálu *Mamma Mia!*). Přesto děvčata také zdárně prošla konkurzem a diváci se na ně mohou brzy těšit na jevišti.

Nikolko a Míšo, jakou roli v muzikálu *Jane Eyrová* vlastně hrajete a jaká ta postava je?

Nikolka: Já hraju mladou Jane Eyrovou. Je to dívka, která vyrůstá s tetou a bratrance bez svých rodičů. Má vždycky vlastní názor a stojí si za svým.

Míša: Já hraju roli Adele a to je svěřenkyňe pana Rochesteru. Jsem hodně bláznivá a taky hrozně šťastná, že do Thornfield Hall přišel někdo, jako je Jane Eyrová. Že je tam někdo nový, a hlavně že je to holka ☺

Myslíte si, že jste si s touto postavou podobné?

Míša: Úplně ne, ale myslím, že něco by se našlo ☺

Nikolka: Jedna scéna, kdy jsme na jevišti s bratrance Johnem Reedem, mi připomíná scénku s mým bratrem, ale on je ten, kdo klečí, a já ta, kdo velí ☺ Úplně v tom vidím nás dva ☺

A jak jste se vlastně k roli dostaly?

Míša: Já jsem se byla „ukázat“ před třemi lety na konkurzu na muzikál *BIG*, kde jsem se dostala až do druhého kola. A letos mi manželka Dana Kalouska – Eva Kalousková – zavolala, že si na mě Gazda vzpomněl a že by chtěl, abych přišla i na konkurz na muzikál *Jane Eyrová*. Čekali jsme tedy na telefonát, kdy máme přijít, ale stalo se, že na mě zapomněli a šla jsem až druhý den. Petr Gazdík mi řekl, že je škoda, že jsem nepřišla ve středu, že už obě Adélky vybrali a že budu určitě v company. Byla jsem šťastná i za to, ale pak mi večer zavolali, že se rozhodli, že nakonec budou Adélky tři ☺

Nikolka: Já jsem se pořád ptala mamky, kdy už bude nějaký konkurz, protože bratrance a sestřenice už hráli v muzikálech *BIG* a *Let snů LILI* a moc se mi to líbilo. Viděla jsem to snad třístokrát. A pak Petr Gazdík zavolal, jestli můžu přijít na konkurz na *Jane Eyrovou*. Já jsem byla opravdu šťastná, moc jsem se těšila, ale den před konkurzem jsem začala mít strach a řekla jsem, že nikam nepůjdu. Mamka mě nakonec ale přesvědčila, tak jsem tedy šla a vyšlo to ☺

A jak vám šlo učení textů?

Míša: Po jedné ze čtených zkoušek jsem se zavřela do pokoje – tak, aby mě neslyšeli ani rodiče ani sestra, pro které to mělo být překvapení – projížděla jsem si text a vymýšlela, jak asi ty scény budou vypadat. Tak jsem se to učila ten jeden večer a už jsem to nezapomněla. Jak je ta role Adele vtipná, tak se to snad ani nedá zapomenout ☺

Mamka to tedy nevěděla až do konce? Nezkoušely jste si to spolu?

Míša: Neřekla jsem jí vůbec nic. Všechno jsem tajila, i jak kdo vypadá, co dělá, opravdu nic. Všichni, kdo se přišli podívat na premiéru, to měli jako překvapení.

Adélka mluví ale trošku francouzsky – ani s tím ti nikdo nepomáhal?

Míša: Na první zkoušce byla maminka od Gábinky, která taky hraje mladou Jane, a ta nás naučila, jak to říkat správně. Já jsem si jen napsala, jak se to řekne, a říkala jsem to s francouzským přízvukem ☺

A jak jsi se učila texty ty, Nikolko?

Nikolka: No, mně nikdo neřekl, že se to mám naučit, a já to nevěděla ☺ A když jsme začali dělat první scénu, absolutně jsem netušila, co říkat ☺ Ale nakonec jsem to zvládla, vždycky jsem si to těsně předtím přečetla a nějak jsem to udělala. Pak jsem si k tomu sedla taky na jeden večer a vše se naučila.

Zkuste si představit, že nezáleží na věku a vy byste si mohly vybrat v muzikálu nějakou jinou roli. Která by to byla?

Nikolka: Kdybych věděla, že to dokážu, ráda bych si zahrála dospělou Jane. Ale moc se mi líbí role Berthy a také paní Fairfaxová.

Míša: Také bych byla ráda Jane ☺ A kdybych byla starší, také bych si vybrala paní Fairfaxovou, protože se mi moc líbí, jak zpívá rychle ☺

Když pak jdete před diváky, i když jich zatím moc není, máte trému?

Nikolka: Hodně ☺ Největší trému jsem měla, když tam seděla moje mamka. To bylo úplně nejhorší.

Míša: Na jedné zkoušce, když už tam sedělo pár lidí, se mi strašně klepala kolena. Na trému jsem nemyslela, asi jsem ji ani neměla, ale pořád se mi klepala ta kolena ☺ Ale když byla premiéra, tak to už jsem trému měla.

Blíží se konec školního roku, a tak se zeptám – už tušíte, co bude na vysvědčení?

Míša: Já si myslím, že na vysvědčení budou samé jedničky ☺

Nikolka: Já moc nevím, ale asi jedna dvojka tam bude. Asi z češtiny. A vlastně možná i z angličtiny ☺

Michaela Novotná

Kdybyste měly pozvat naše diváky na *Jane Eyrovou*, na co se mohou těšit? Co všechno uvidí?

Míša: Mě ☺ Ne, je to skvělý muzikál. Rodiče, kteří to viděli, říkali, že je to opravdu nádherné.

Nikolka: Uvidí dojemný příběh a uslyší spoustu krásných písniček. Je to takový divadelní román, který se mi opravdu moc líbí.

Nezbývá než pozvat všechny na muzikál *Jane Eyrová*, který v předpremiéře můžete vidět už na začátku června. Již brzy uveřejníme podzimní hrací plány a věříme, že se všichni budeme moci setkat v našem divadle.

Text: Helena Brzobohatá a Luboš Goby

Dan Kalousek

Divadelní orchestr slouží jevišti

V Městském divadle Brno se poprvé objevil jako hostující dirigent v roce 2003, dnes je hudebním šéfem a šéfdirigentem. S Danem Kalouskem jsem si povídal o tom, co jsme pro vás během této „uzavřené“ sezóny připravili a na co se můžete těšit, až se divadla zase otevrou.

Dane, co má na starosti hudební šéf a šéfdirigent?

Jakožto hudební šéf zodpovídám za provoz hudební složky v našem divadle. Což znamená, že mám pod sebou členy orchestru, koprepitory a řeším provoz hudební složky po všech stránkách. V momentě, kdy vznikne dramaturgický plán a přijdou materiály ke konkrétním titulům, tak se například rozhoduji, jakou verzi budeme hrát, eventuálně, jde-li o titul autorský, jaké uděláme hudební aranžmá, poté koordinuji práci kolegů aranžérů apod. Musím myslet také na to, že orchestr sestává z nástrojových skupin s určitým personálním obsazením, dbám tedy na to, aby byli hráči adekvátně vytížení, aby se orchestr udržoval svojí každodenní prací v dobré kondici. Vedle toho sám také samozřejmě zkouším se zpěváky a orchestrem, čímž se dostáváme k mojí druhé úloze šéfdirigenta.

A ten má přesně za úkol co? Šéfuje ostatním dirigentům?

To také, ale především má na starosti domluvu s inscenačními týmy, kdo bude na které inscenaci hudebně spolupracovat tak, aby týmy fungovaly ke spokojenosti všech. Jako hudební šéf musíš mít přehled, co hudebního se u nás v divadle hraje, respektive co se připravuje.

Tak si pojďme probrat, které hudební inscenace jsme už v našem divadle nazkoušeli a na co se diváci můžou těšit. První novinkou na řadě by měl být muzikál *Pretty Woman* v režii Stanislava Moši, je to tak?

Ano, *Pretty Woman* už je nazkoušená a připravená pro publikum. Je to muzikál americké proveniencí a řekl bych, že je to v nejlepším slova smyslu muzikálový mainstream. Autory hudby jsou Bryan Adams a Jim Vallance, kteří byli osloveni, protože jsou ikonickými hudebníky začátku devadesátých let, tedy doby, ve které se děj inscenace odehrává. Hlavní hudební linkou je žánr poprocku, nicméně tak, jak to v muzikálu bývá, také zde se setkáváme i s jinými žánry – s jazzem nebo dokonce s kousky klasické hudby, v tomto případě s úryvky z Verdiho opery *La Traviata*.

V inscenaci *Světáci* sice zaznívají skvělé melodie Karla Cóna, ale tuto adaptaci kultovního filmu mezi muzikály nepočítáme, i když se tam i trochu zpívá. Dalším muzikálem, který vznikl na Činoherní scéně, je tedy evropská premiéra broadwayské novinky s názvem *První rande*, také v režii Stanislava Moši. Co bys řekl o hudebním stylu této inscenace?

Musím říct, že mně se tento muzikál velmi líbí a od prvního setkání s ním jsem byl z tohoto titulu nadšen. Podle mě je to opravdu perfektní ukázka muzikálu ryze současného. Zkrátka hra, která má spád, písničky výborně konotují s obsahem. Hudebně se taky pohybujeme v oblasti poprocku, opět s výlety do jiných žánrů a podle mě je to řemeslně vynikající dílo. A být je především zábavné, tak myslím, že s sebou nese i kousek zprávy o dnešní době.

To jsem rád, že to říkáš, já mám *První rande* také moc rád. V této inscenaci velmi výjimečně nezazní živý orchestr. Zpěváci zpívají s nahrávkou. Z jakého důvodu jste k tomuto přikročili?

Já jsem v naprosté většině případů proti tomu, aby se provozovalo jakékoliv hudební divadlo s nahrávkou. Podle mě je to z mnoha důvodů nevhodné, ale toto je výjimka potvrzující pravidlo. Důvodů je více, ale nejsilnější je ten umělecký. V tomto případě bychom s obsazením orchestru, nebo chcete-li kapely, nikdy nedosáhli toho, o co autorům šlo, tedy o opravdový poprock s „vymazlenými“ zvuky, zejména kytar. V akustických podmínkách Činoherní scéně by to zkrátka nebylo stoprocentní a to by byla škoda.

A vzhledem k tomu, že v obsazení *Prvního rande* je pouze sedm herců a hereček, tak by kapela mohla hrát přesilovku. Pojďme nyní opět na Hudební scénou, kde Petr Gazdík se svým týmem dozkoušel velkolepé muzikálové dílo *Jane Eyrová*.

Já jsem moc rád, že tento kousek byl zařazen do dramaturgického plánu, protože postihuje zase jinou oblast současné muzikálové tvorby. Je to muzikál s hudbou symfonickou, z mého pohledu velmi zručně napsanou a barevnou, kde můžeme využít poten-

ciál našeho velkého orchestru, který se ukazuje v jiném světle, v jiném zvuku. Což je à propos nejsilnější stránka našeho orchestru, protože my jsme opravdu schopni hrát, jak se říká, od Bacha po Vlacha. Zkrátka naši hráči mají zkušenost se všemi žánry, jak s klasikou, tak jazzem, popem, rockem i ostatními žánry hudby populární. Existuje mnoho vynikajících orchestrů, ale ne všechna tělesa symfonického typu jsou schopna dobře postihnout specifika výše zmíněných žánrů. A naopak jsou vynikající hráči v různých kapelách, kteří zase nejsou schopni naplnit nároky v hudbě směřující „ke klasice“. **A to naši hráči ovládají obojí.**

Ano, přesně tak.

Dirigenty Jane Eyrové jsou Caspar Richter a Ema Mikešková. Německý dirigent Caspar Richter s naším divadlem spolupracuje už také pěknou řádku let.

Caspar je nesmírně zkušený dirigent napříč žánry. On se během svého života zabýval jak hudbou klasickou, tak žánry populárními. Když ještě před revolucí začal jezdit hostovat do brněnské filharmonie (tehdy Státní

filharmonie Brno), byl to právě on, kdo sem začal přivážet „nový“ repertoár. Počínaje Mahlerem, přes Bernsteina, Gershwina atd. V roce 2002 se dokonce stal jejím čestným dirigentem. Potom později spolupracoval i s naším divadlem. Se souborem MdB nastudoval díla *Veselá vdova* (2004), *Mozart!* (2009), *Jekyll a Hyde* (2011), *Funny Girl* (2012), *Kočky* (2013) a nyní tedy *Jane Eyrovou*.

Dobrá, tak toto už máme takzvaně v šuplíku, navíc v těchto dnech režisér Stano Slovák dokončuje inscenaci pro Biskupský dvůr Napoleon aneb Alchymie štěstí.

Což bude hudební komedie pánů Slováka, Šotkovského a Štěpána se skvělou hudbou Karla Cóna.

Pojďme se podívat, co nás čeká dále. Jaká muzikálová díla diváci v příští sezóně ještě uvidí?

Dá-li bůh, tak by se v další sezóně měl objevit také muzikál *Sněhurka a já*, což je úplně nové dílo, ke kterému náš kolega Daniel Kyzlink píše kompletní autorské aranžmá. Za mě to je perfektně napsaná pohádka pro celou rodinu v tom nejlepší slova smyslu.

Příběh se dotýká některých témat společenských, byť v lehčí formě. Musím říct, že na tento titul se opravdu těším, moc mě baví písničky od autorky, která se jmenuje Pippa Cleary. Myslím, že by to mohlo být po *Mary Poppins* další skvělé rodinné představení na repertoáru našeho divadla.

Komorní muzikál NE/NORMÁLNÍ je zase posun někam úplně jinam...

To je muzikál autorů Briana Yorkeyho a Toma Kitta, které můžou naši diváci znát jako tvůrce populárního *Děsného pátku*. Je to kus ryze komorní s velkým akcentem na perfektní souhru kapely se složkou hereckou, hudební nastudování bude mít na starost Dan Kyzlink a náš stálý host Jakub Židek z Ostravy.

Už tak je toho dost, ale přece jenom jsou ještě v pořadníku tituly, které jsme našim divákům slíbili a které už čekají na své uvedení.

Ano, to je případ muzikálu Robina Schenka, Petra Štěpána a tebe *Devět křížů*, který měl mít premiéru již minulou sezónu. Půjde-li vše dobře, tak by měl být uveden v sezóně následující. Zde se jedná o žánr spíše symfonický, tentokrát v aranži Františka Šterbáka. Jak již název napovídá, jedná se o zpracování legendy z našeho kraje.

MdB často uvádí i své vlastní koncerty, kde je právě orchestr opravdu v hlavní roli. Budou se plánovat do další sezóny nějaké takovéto koncerty?

Dokonce už v této sezóně! Naše divadlo uspořádá koncert k životnímu jubileu Zdenka Merty, který 25. dubna oslavil sedmdesáté narozeniny. 29. června bude Česká televize natáčet náš koncert k této příležitosti, který pak budou moci diváci zhlédnout na televizních obrazovkách.

Zdenek Merta je také autorem a protagonistou pořadu, který ve spolupráci s orchestrem také uvádí naše divadlo, a to je Zdenek Merta u klavíru, který je především o hudbě a hostech, které si tam Zdenek přivede.

Všechny tyto „koncerty“ také kvituju s povděkem. Každý divadelní orchestr zkrátka „slouží jevišti“. Nicméně pro hygienu hráčů

a pro jejich motivaci je velmi pozitivní fakt, že občas hrají na jevišti a veškerá pozornost je upřená právě na orchestr.

Ty nejsi zdaleka uvázán jenom tady u nás v divadle, jsi taky od roku 2000 uměleckým vedoucím smíšeného pěveckého sboru Ars Brunensis, to už je taky nějaká doba, takže tvůj vztah k vokální hudbě asi není úplně zanedbatelný.

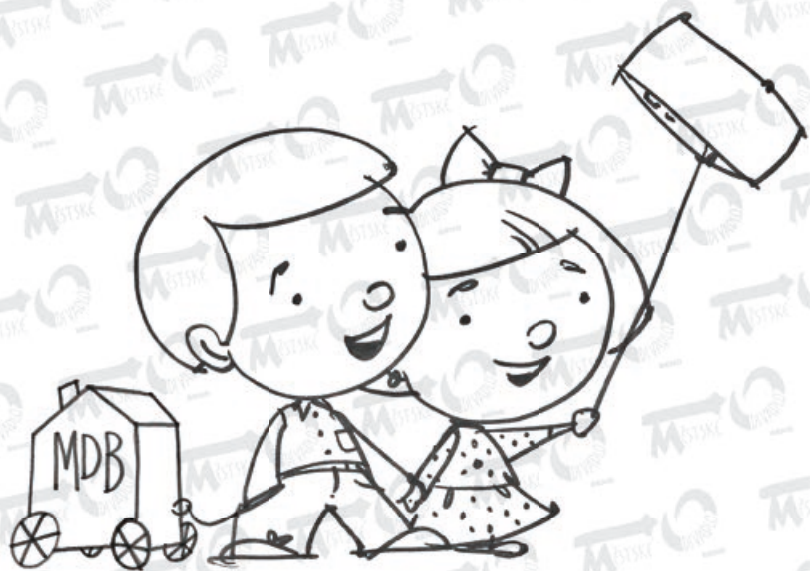
Přesně tak. Já mám velmi rád hudbu symfonickou, ale opravdu mě nejvíc baví kombinace vokální a instrumentální složky, ať už v žánru hudebního divadla, oratoria, kantáty všech stylových období. Kombinace obou těchto složek je zkrátka to, co mě nejvíc baví. Mě práce s lidmi ve svém sboru, byť se nejedná o profesionály, velmi těší. Jednak proto, že to jsou zpěváci zkušení a pracují na úrovni profesionální, nicméně s neutuchajícím nadšením už právě proto, že sborový zpěv je jejich koníček, který si zvolili a vykonávají ho. Mimo to je pro mě důležité, že se jedná o lidi nejrůznějších profesí, nejrůznějších erudicí a čas strávený s nimi (nejen) na zkouškách je pro mě obohacující.

Vím, že teď je docela těžké plánovat, ale přece jenom se zeptám, připravujete se sborem nějaké novinky?

Jistě! Chystáme na 18. září výroční koncert, který jsem si pracovně nazval *40 plus*, protože čtyřicáté výročí založení sboru bylo loni, nicméně to nebylo možné k tomuto výročí uspořádat adekvátní akci. Proto až letos provedeme v brněnském Sono Centru rockové oratorium *Eversmiling Liberty* autorů Jense Johansena a Erlinga Kullberga, které textově vychází z Händelova oratoria *Juda Makabejský*. Mimo to s námi na tomto koncertě vystoupí jako sólisté kolegové z MdB Kristýna Daňhelová a Lukáš Janota. Autoři sami tvrdí, že byli inspirováni pádem Berlínské zdi a československou „sametovou revolucí“. Tento starozákonní příběh vypráví především o svobodě a o nutnosti boje za svobodu a o nutnosti péče o svobodu a demokracii, což je téma stále aktuální.

Děkuji velice za rozhovor.

Text: Miroslav Ondra

Ulov v létě MdB!

Letní měsíce se nezadržitelně blíží a s nimi i divadelní prázdniny. Někdo by mohl namítnout, že toho volna bylo v této sezóně dost, ale nenechme se mýlit! Připravili jsme pro vás šest titulů, které jste zatím nemohli vidět, každý sobotní večer se můžete těšit na nový díl talk show *MdB Klub*, odvysílali jsme sedmidílnou zábavnou reality show *Aktršéf MdB*, pokračujeme v natáčení podcastů, magazín *Dokořán* pravidelně rozesíláme do vašich schránek a nyní konečně začínáme hrát nejen na Biskupském dvoře! Všichni pevně věříme, že od září se budeme moci v našich sálech setkávat pravidelně tak, jak jsme a jste zvyklí. Než se tomu tak stane, přejeme vám krásné léto! Abyste na nás ovšem během letních měsíců nezapomněli, vyhlašujeme speciální letní soutěž! Kdykoli na nás v létě narazíte, vy-

foťte si nás a tuto fotografii nám pošlete. Ať už se potkáte na plovárně s Janem Mazákem nebo v lese s Robertem Jíchou, třeba někde na kole předjedete Dušana Vitázka nebo v ZOO narazíte na rodinu Janotových... Nebo třeba v nějaké zahradní restauraci někdo zapomene náš *Dokořán* nebo si ho tam budete číst právě vy, možná někomu uletí deštník s naším logem či si na cestu do auta vezmete jedno z našich CD... To všechno nás zajímá! Na takové fotky, kde „se v létě potkáme“, se budeme těšit a ty nejzajímavější, nejoriginálnější či nejzábavnější uveřejníme v zářijovém čísle *Dokořánu* a na našich sociálních sítích a jejich autory oceníme divadelními dárky. Fotky pošlete na adresu dokoran@mdb.cz do 15. srpna, užijte si léto ve zdraví a radosti a těšíme se na vás v nové divadelní sezóně 2021/2022!

Kresba: Jaroslav Milfajt

JE ROZHODNUTO!

A není třeba hledat dál. Ford Kuga s bohatou výbavou, vysokou bezpečností a výbornými jízdními vlastnostmi můžete mít nově již za 579 900 Kč. Buďte chytří a zvolte si akční provedení Smart Edition se zvýhodněním na příplatkové sady Winter a Technology. Chcete skvělé auto za skvělou cenu? Je tedy rozhodnuto! Více na ford.cz nebo přímo u prodejců Ford.

0,99% FORD CREDIT ÚVĚR

CARent

Bělohorská 46, Brno | www.carent.cz

Nabídka financování Ford Credit úvěr s úrokovou sazbou 0,99% p. a. platí pouze pro právnické osoby a podnikatele do 30.06.2021. Nejedná se o závaznou nabídku na uzavření smlouvy. Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 6,0 - 4,21 / 100 km, 136 - 102 g / km, verze PHEV 1,2 l / 100 km, 15,8 kW / 100 km, 26 g / km. Ilustrativní vyobrazení.

Divadelní kalendář 2021/2022

Vážení abonenti, jistě si vzpomínáte, že jste v běžných letech při nákupu nového předplatného od nás dostávali také divadelní kalendář na nadcházející sezónu. Prodej nového abonmá z obecně známých důvodů nemůžeme realizovat, avšak o svůj oblíbený divadelní kalendář nepřijdete ani tentokrát! Letos jej od nás totiž dostanete jako dárek vyjadřující poděkování za vaši přízeň, důvěru a hlavně trpělivost, kterou nám projevujete ve stávající mimořádné situaci.

Divadelní kalendář pro sezónu 2021/2022 si můžete vyzvednout již nyní přímo během návštěvy představení v divadle nebo v komerčním oddělení či v centrální pokladně divadla na Lidické ulici 16 každý všední den v čase od 8.00 do 18.00 hodin. Pro vyzvednutí stačí předložit vaši abonentní kartičku.

Informace pro diváky

Obnovení divadelního provozu

Vážení diváci, konečně jsme se dočkali obnovení fungování divadla, centrální pokladna je pro vás nyní otevřena od 8.00 do 18.00 hodin, své vstupenky na Biskupský dvůr i na představení, která odehrajeme v obou našich divadelních budovách, si tedy můžete zakoupit nejen online, ale také přímo u nás na Lidické 16. Jistě jste si všimli, že jsme na program zařadili i několik repríz inscenací *Hrabal a muž u okna*, *Jane Eyrová* a *Mamma Mia!*. Z důvodu rozdělení hlediště na dva sektory a s tím spojené zmenšené kapacity míst jsou sice tato představení určena přednostně pro naše abonenty, i přesto ale sledujte pravidelně náš web, protože poslední vstupenky na vybraná představení jsou stále k dispozici! **Těšíme se na vás v hledištích našeho divadla!**

Karel Gón, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

NAPOLEON aneb Alchymie štěstí historická freska

V rozverném zpěvoherním balábile plném nejrozmanitějších postav a postavíček se dozvíte, co mají společného Napoleon, Churchill a Brno. Že spolu podle vás životní příběhy těchto velikanů vůbec nesouvisí? O omylu vás přesvědčí nová inscenace určená pro Biskupský dvůr – neváhejte a naskočte s námi do tohoto kolotoče neuvěřitelných historických situací!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: K. Pekar, M. Matějová, M. Němec, A. Janíčková, L. Matouš, B. Goldmannová, L. Janota, R. Jícha, L. Janíková a další.

Alexandre Dumas, Vítězslav Nezval:

TŘI MUŠKETÝŘI bohatýrsko-milostná hudební komedie

Také letos budou věhlasní *Tři mušketýři* veršovat, zpívat, hrát, řídit a bavit vás pod hvězdnou oblohou. Jejich dobrodružná cesta za diamantovými přívěsky slibuje atraktivní divadelní zážitek, v němž se kromě chytlavých lyrických melodií rozehraje i rozpustilý příběh, v němž nechybí láska, intriky, statečnost, přátelství ani humor, napětí, tanec a šerm.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: J. Brožek, A. Slanina, J. Uličník, O. Studénka, E. Skálová, B. Goldmannová, J. Mach, L. Bergerová, K. Pekar a další.

Karel Svoboda, Zdeněk Podskalský, Jiří Štaidl, Eduard Krečmar:

NOC NA KARLŠTEJNĚ legendární český muzikál

Brněnská *Noc na Karlštejně* pod Petrovem na open-air scéně září jako jasná hvězda již po několik sezón. Milý příběh otce vlasti Karla IV. s úsměvnou zápletkou, která vede k mnoha vtípným momentům, je ve spojení s hereckými výkony a dnes již zlidovělou hudbou Karla Svobody jistotou pohodově prožitého letního večera. Přijďte se vsutku královsky pobavit!

Režie: Igor Ondříček

Hrají: H. Holišová nebo I. Vaňková, P. Štěpán, L. Janota, J. Mach, Z. Junák, A. Zelová, A. Slanina a další.

Božena Němcová, Petr Ulrych:

O STATEČNÉM KOVÁŘI muzikálová pohádka

Populární pohádka se na letní scénu po loňském veleúspěšném nástupu opět navrátí i letos. Kovář Mikeš spolu se svými přáteli statečně vyrazí pod otevřené nebe, aby za doprovodu kouzelně nádherných melodií Petra Ulrycha našli královské dcery unesené zlým Černým králem. Pohádkový muzikál *O statečném kováři* je ta pravá divadelní volba pro celou rodinu.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: A. Slanina, K. Pekar, J. Uličník, P. Halberstadt, E. Skálová, J. Mach, L. Bergerová, Z. Junák a další.

PROGRAM ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ÚT	1.6.	19.00	Hrabal a muž u okna	C2
ČT	3.6.	19.00	Hrabal a muž u okna	AB4
PO	7.6.	19.00	Hrabal a muž u okna	AB1
ÚT	8.6.	19.00	Hrabal a muž u okna	E2
ST	9.6.	19.00	Hrabal a muž u okna	AB3

ÚT	1.6.	19.00	Jane Eyrová	A2/AB2
ST	2.6.	18.00	Jane Eyrová	SP
ČT	3.6.	19.00	Jane Eyrová	C4
PÁ	4.6.	19.00	Jane Eyrová	C5/E5
PO	14.6.	18.00	Mamma Mia!	PP1
ÚT	15.6.	18.00	Mamma Mia!	PP2
ST	16.6.	18.00	Mamma Mia!	PPP
ČT	17.6.	18.00	Mamma Mia!	P18
ÚT	29.6.	18.00	Zdenek Merta 70	

Uvedené abonentní skupiny se týkají předplatného na sezónu 2020/2021!

Hrabal a muž u okna

Jane Eyrová

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

BISKUPSKÝ DVŮR

ÚT	1.6.	20.30	Napoleon aneb Alchymie štěstí
ST	2.6.	20.30	Napoleon aneb Alchymie štěstí
ČT	3.6.	20.30	Napoleon aneb Alchymie štěstí
PÁ	4.6.	20.30	Napoleon aneb Alchymie štěstí
NE	6.6.	20.30	Zamilovaný Shakespeare
PO	7.6.	20.30	Zamilovaný Shakespeare
ÚT	8.6.	20.30	Zamilovaný Shakespeare
ST	9.6.	20.30	Zamilovaný Shakespeare
PÁ	11.6.	20.30	O statečném kováři
SO	12.6.	20.30	O statečném kováři
NE	13.6.	20.30	O statečném kováři
ÚT	15.6.	20.30	Lakomec
ST	16.6.	20.30	Lakomec
ČT	17.6.	20.30	Lakomec
SO	19.6.	20.30	Noc na Karlštejně
NE	20.6.	20.30	Noc na Karlštejně
PO	21.6.	20.30	Noc na Karlštejně
ÚT	22.6.	20.30	Noc na Karlštejně
ST	23.6.	20.30	Noc na Karlštejně
ČT	24.6.	20.30	Noc na Karlštejně
SO	26.6.	20.30	Tři mušketýři
NE	27.6.	20.30	Tři mušketýři
PO	28.6.	20.30	Tři mušketýři
ÚT	29.6.	20.30	Tři mušketýři
ST	30.6.	20.30	Tři mušketýři

Napoleon aneb Alchymie štěstí

Paul Gordon, John Caird:

JANE EYROVÁ muzikál podle proslulého románu

„Svůj život s láskou žít!“ Tak zní motto světoznámého příběhu od spisovatelky Charlotte Brontëové. Také jeho muzikálová verze vypráví romantický příběh lásky mezi Jane a tajemným Edwardem Rochesterem se vším, co k němu patří. Silný emocionální děj je umocněn nádhernou, téměř až operní hudbou, velkolepou scénou, výpravnými kostýmy a úchvatnými výkony.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: K. Daňhelová nebo D. Křížová, L. Janota nebo L. Vlček, A. Antalová nebo J. Musilová, M. Pešková nebo S. Milfajtová a další.

Bernhard Setzwein:

HRABAL A MUŽ U OKNA černá komedie

Pan Dudek, onen „muž u okna“, celý svůj život pozoruje Bohumila Hrabala. Ví o něm vše. Kromě toho, že je Hrabal už půl roku mrtvý... Když tedy Dudkova každodenní rutinu naruší slečna Lenka s informací o otevření Muzea Bohumila Hrabala, je jisté, že se tato skvěle napsaná absurdní hra rozjede na plné obrátky. A nakonec dojde i k setkání s Hrabalem samotným!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: J. Mazák, R. Coufalová a V. Skála.

Marc Norman, Tom Stoppard, Lee Hall:

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE romantická komedie

Příběh, ve kterém není nouze o napětí, komické záměny a převleky ani o milostnou zápletku, to je slovy klasika to, oč tu běží. A pokud to vše jde navíc ruku v ruce s milým humorem a význačným dramatikem Williamem Shakespearem v hlavní roli s Dušanem Vitázkem, je zaručen zábavný poetický večer strávený v dobré společnosti v zákulisí anglického divadla.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: D. Vitázek, S. Janotová nebo A. Zelová, M. Isteník, J. Mach, P. Štěpán, A. Antalová, A. Slanina a další.

Zdenek Merta:

Zdenek Merta 70 slavnostní koncert

Koncert k sedmdesátinám skladatele, klavíristy a producenta Zdenka Mertu bude složen z jeho crossoverových skladeb, nejlepších muzikálových čísel i z výňatků pořadu *Zdenek Merta u klavíru*. Zazní ale i hudba z jeho nového autorského klavírního alba, jež nabídne instrumentální i pěvecká dueta s různými hosty.

Režie: Petr Gazdík

Účinkují: K. Daňhelová, Z. Jandová, L. Janota, O. Jurčeka, M. Kasík, E. Mertová, O. Ruml, S. Slovák, J. Vodička a orchestr a sbor MdB pod vedením šéfdirigenta Dana Kalouska.

Podmínky pro vstup diváků

Závazné podmínky pro vstup diváků

Vážení diváci, věnujte, prosím, pozornost aktuálním podmínkám pro vstup na naše venkovní i vnitřní divadelní představení. Vstup do venkovního areálu Biskupského dvora i do vnitřních prostor divadla bude dle aktuálních protiepidemických opatření až do odvolání možný jen s nasazeným respirátorem či nanorouškou a písemným doložením některé z těchto skutečností:

- minimálně 21 dní od aplikace první dávky očkovací vakcíny
- maximálně do 180 dní od prodělání onemocnění COVID-19
- negativní POC antigenní test ne starší 72 hodin nebo negativní PCR test ne starší 7 dní. (POC antigenní test je antigenní test, který byl proveden na veřejném odběrovém místě, nebo jiném místě, které k tomuto úkonu má licenci, a následně byl na tomto místě i vyhodnocen!)

U dětí do 6 let není testování požadováno. Potvrzení protilátek se dle aktuálních opatření neuznává.

Potvrzení, prosím, mějte připraveno pro kontrolu u vstupu do prostor divadla i do areálu Biskupského dvora, kde vám bude zároveň provedena kontrola teploty bezdotykovým teploměrem.

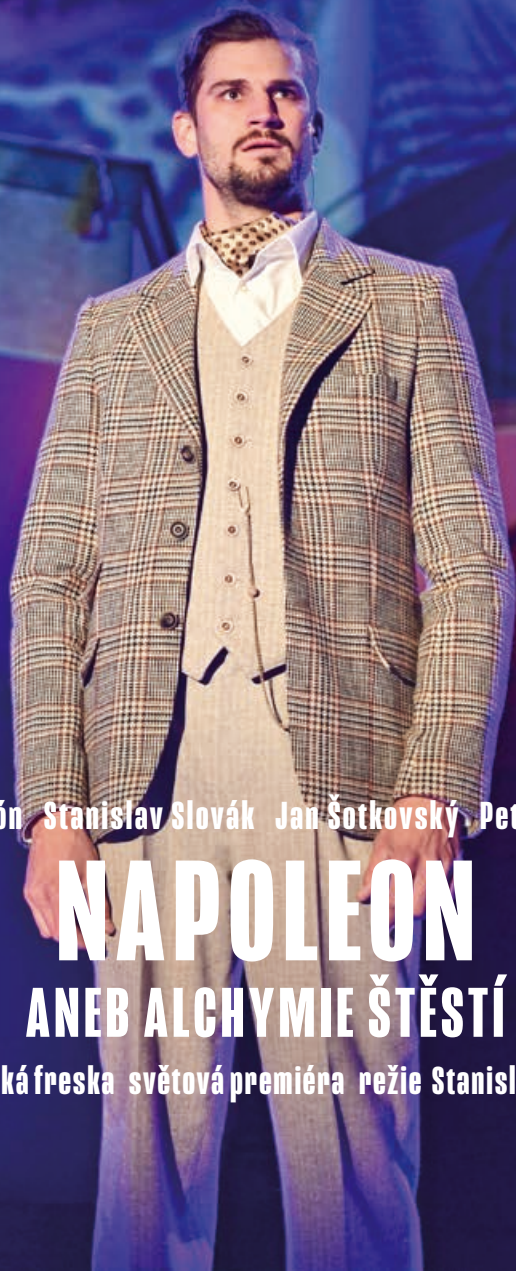
Potvrzení je možné předložit v papírové podobě, ale i formou SMS zprávy v mobilu. Dezinfekční prostředky na ruce budou k dispozici u vstupu i v prostorách akce.

Prodej a konzumace občerstvení v areálu Biskupského dvora budou možné podle aktuálních pravidel předzahrádek stravovacích zařízení.

Sledujte, prosím, aktuální informace na našich webových stránkách!

Děkujeme vám za pochopení a těšíme se na vaši návštěvu!

Světová premiéra 29. května na Biskupském dvoře

Karel Cón Stanislav Slovák Jan Šotkovský Petr Štěpán

NAPOLEON ANEB ALCHYMIE ŠTĚSTÍ

historická freska světová premiéra režie Stanislav Slovák

A photograph of two women, Magda Vitková and Martina Severová, smiling and standing together. Magda is on the left, wearing a light pink top, and Martina is on the right, wearing a black top. They are both looking towards the camera.

Magda Vitková a Martina Severová

Poslední novinky našeho divadla – muzikály *Pretty Woman* a *Jane Eyrová* – daly nádherné role dvěma členkám souboru zpěvohry Martině Severové a Magdě Vitkové. Až si budete vychutnávat nádherné tóny z opery *La Traviata*, které jsou součástí důležité scény v muzikálu *Pretty Woman*, pak vězte, že o jejich bezchybné provedení se zaslouží právě ony dvě. A v *Jane Eyrové* je zase můžete vidět jako součást honosné šlechtické společnosti uvažované snoubenky Blanche Ingramové. Dvě herečky, které dokážou ztvárnit šlechtičny velkých operetních titulů, ale také kurtizány v *Bídnicích*, jsou zosobněním klasického rčení o protikladech, které se přitahují. UVážlivá a přemýšlivá tmavovlasá Magda a vedle ní energická výmluvná blondýnka Martina, obě nadšené pejskařky. Zajímá mě jejich herecký i osobní život.

Obě jste herečky a maminky. Jak těžké pro vás je skloubit herecký divadelní život a rytmus s životem rodiny?

Magda: Těžké.

Martina: Vzhledem k tomu, že jsem měla děti poměrně brzy, neužila jsem si mateřskou dovolenou ani u jednoho dítěte. Tehdejší šéf zpěvohry Národního divadla mi zavolał, když bylo mé dceři asi 8 měsíců. Požádal mě o předčasný návrat z mateřské dovolené do připravované inscenace *Cikánská láska*. Bylo to složité období, protože moje maminka ještě pracovala a neměla jsem hlídání. Pomáhala mi kamarádka, která byla na mateřské. U druhé dcery to bylo o poznání lepší, protože maminka už byla v důchodu.

Magda: Ještě jsi stačila odezpívat *Vánoční koncert*, to jsi byla těhotná, a pak jsi naskočila do *Netopyra*. *Veselou vdovu* jsi nedělala.

Martina: Ne, to jsem se připravovala na příchod druhého dítěte.

Magda: Já počkám, až se nadechneš, třeba se dostanu do mezery ☺ Můj život šel trochu jiným tempem. Všechno jsem měla o něco dřív nebo později, než měli ostatní. Já jsem pořád studovala a nad rodinou jsem nijak zvlášť nepřemýšlela. Vlastně jsem na to neměla ani čas. Pak to ale najednou přišlo, a to jsem zrovna měla hlavní roli v *Orfeo-vi v podsvětí!* Takže se to muselo řešit různě velkými halenami a kostýmy. Byla jsem vážně éterická Eurydika ☺ Hrála jsem ještě ve vysokém stupni těhotenství... prostě jsem hrála, dokud to šlo.

Martina: A já jsem ti říkala, ať to nenecháš na později ☺

Magda: To ano. Ale mně to nepřišlo tak pozdě. Syna jsem měla ve 34 letech, což je dnes

docela normální. Do toho jsme rekonstruovali dům, starali se o pejsky... prostě byl to tehdy celkem velký kolotoč. Je pravda, že Martina začala s dětmi brzy, takže teď to má trochu pohodlnější. Holky už hezky odrostly a já řeším distanční výuku s dvanáctiletým synem, který je v šesté třídě. Takže to řídím na dálku, hlídám a úkoluji po telefonu.

Martina: Dnes jsem za to ráda. Užívám si, že mám ze svých dcer bezva kamarádky. Například v době pandemie jsem objevila kouzlo internetových e-shopů. Nakoupím si věci, přijde ohromný balík a pak s holkami společně pořádně přehlídneme a přemýšlíme, které kousky si necháme a které ne. Je to příjemně strávený čas. Máme k sobě blízko. A těším se na to, až budu jednou babičkou. Hlavně, aby se holkám povedli nějakí šikovní chlapi. Ono jich moc není.

Magda: Ono není ani moc šikovných děvčat, pro toho mého kluka!

Obě: A hlavně se musí líbit nám ☺

Shodly jsme se všechny, že to vážně nebude tak jednoduché. Že máme na srdcích štěstí našich dětí a buhví, jestli jejich protějšky budou pro ně dost dobré... prostě normální maminky. Rozproudila se živá debata o těžkostech nastávajících babiček.

Ale zpět k rozhovoru... Magda vystudovala (kromě jiného) klasický operní zpěv na Janáčkově akademii múzických umění a Martina vystudovala klasický operní zpěv na konzervatoři v Brně. Zajímá mě rozdíl mezi studiem klasického zpěvu a muzikálového herectví.

Magda: Já jsem ke zpěvu přišla vlastně zase později. Od malička jsem se věnovala hudbě a umění, hrála jsem na klavír, dělala balet,

Magda Vitková v muzikálu *Pretty Woman*,
režie: Stanislav Moša

Martina Severová s Jonášem Floriánem
v muzikálu *Pretty Woman*, režie: Stanislav Moša

Martina a Magda v muzikálu *Jane Eyrová*, režie: Petr Gazdík

dokonce jsem uvažovala, že balet vystuduji. Jenže mé rozhodnutí přišlo docela pozdě, takže jsem nakonec šla na klasické gymnázium. V té době jsem se zase začala více věnovat klavíru, protože jsem měla úžasnou paní profesorku. Nakonec jsem vystudovala Pedagogickou fakultu se specializací Hudební výchova a sbormistrovství. V tom sbormistrovství se to vše nějak snoubilo a pan profesor Miloslav Buček nás nutil, abychom pěstovali všechny obory, abychom i nadále hráli a také zpívali. A když mě slyšel, poradil mi, abych se zpěvu začala více věnovat. Tak jsem začala chodit na soukromé hodiny k profesoru Hrabalovi na JAMU a ten mi asi tak po čtyřech lekcích řekl: „Proč ty si to, holka, platíš? Udělej si přijímačky na akademii.“ A oni mě kupodivu vzali a já se ocitla na JAMU, na studiu operního zpěvu, ke kterému jsem nikdy úplně neinklinovala. A najednou jsem dělala různá technická cvičení, snažila se vnímat své tělo a postupně přicházet na to, jak to vše funguje. Já říkám, že zpěv je jako jóga. Dokud není vše dokonalé, dech, uvolněnost, myšlení, ovládnání tónu, tak to nefunguje.

Martina: Je třeba disponovat určitou přirozenou pěveckou inteligencí. Já jsem vystřídala více učitelů zpěvu a nemohu říct, že mě naučil zpívat pouze jeden z nich. Od každého jsem si vzala to nejlepší. Jedním z nich byl skvělý pěvec a současně i pedagog Pavel Kamas. V mých začátcích u divadla jsem se potýkala se zvládnutím vysokých tónů. Teprve on mě naučil tzv. hlavový tón, který je pro soprán nejdůležitější. Samozřejmostí je převést získané zkušenosti do praxe. Pravidelně trénovat, až se vše zautomatizuje. Na scéně už přemýšlet nad technikou zpěvu nesmíte, tam už máte jiné starosti. Vše musí být s naprostou lehkostí.

Může profesor zpěvák také zkazit?
(*Obě souhlasně kývají hlavou.*)

Magda: Stoprocentně.

Martina: Určitě.

Magda: U výuky zpěvu je důležitá zpěvákova představitivost. Na hlasivky se totiž člověk nepodívá, aby mohl říct žákovi: „Podívej se, jak to dělám já.“ Takže pokud s profesorem nenajdete společnou řeč, tak se může stát, že dlouhodobě cvičíte špatně a pak samozřejmě i špatně zpíváte.

Martina: Jestliže zpěvákovi pedagog nevyhovuje, musí udělat změnu a v pravý čas odejít. I já se musela rozloučit s pedagogem, se kterým jsem měla přátelský vztah, ale po jisté době jeho výuky jsem cítila únavu hlasivek. Pokud se chce člověk někam posunout, musí udělat i nepříjemná rozhodnutí. **Magda:** Ano, to je také moc důležité. Najít v sobě odvahu a umět se rozloučit.

Martina: Když se ohlédnu zpět, od každého mého pedagoga jsem si odnesla do praxe něco cenného. Moc ráda vzpomínám i na svého prvního učitele Pavla Hamříka, ke kterému jsem chodila do Lidové školy umění. Objevil mě už v mateřské školce a věnoval se mi. Byl to pedagog na svém místě, velmi lpěl na zpěvu lidových písní.

Magda: Proto Martina vždycky, když zkouší porty, zpívá *Ach synku, synku*.

Martina: Ano, protože miluji lidovky. A dotud se rozezpívávám na lidové písni. Je to velmi přirozené...

Magda: Protože je to prostě lidová píseň a nic umělého.

Martina: ...a krásně se zpívá...

Magda: Když nad tím tak přemýšlím, dnes

bych možná ani nešla studovat zpěv na akademii. Raději bych si našla dobrého profesora a chodila na soukromé hodiny. Je to sice finančně náročnější, ale můžete se svobodně rozhodnout, co vám opravdu vyhovuje. JAMU mi ale dala komplexní vzdělání v dějinách hudby, hudební teorii, v jazycích. Takže nelituji, že jsem ji vystudovala.

Martina: Souhlasím. Pro studium zpěvu na škole je nejdůležitější výběr profesora zpěvu a to ostatní je přidaná hodnota.

Předáváte své zkušenosti dalším generacím?

Magda: Ano, předávám. Já vyučuji hře na klavír a zpěv. Začala jsem tak, že moje profesorka klavíru, která byla jen o málo starší než já, odešla na mateřskou dovolenou a část žáků mi předala. Po vysoké škole jsem se tomu začala věnovat profesionálně. A když jsem později nastoupila do divadla, učení jsem si nechala. Baví mě hledat správné prostředky, jak hudbu studentům vysvětlit a přiblížit. Je to osvěžující. Pořád mě to nutí přemýšlet, jak přistupovat ke svým studentům, jak je správně tvarovat. Můžu se taky pochlubit, že třeba Kristian

Pekar z našeho divadla je můj bývalý student. Ale není to jen on. Mám několik žáků, které mohu vidět na jevištích. A jsem na ně moc pyšná.

Martina: Když mě někdo požádá o radu, ráda vyhovím. Momentálně je mojí prioritou divadlo. Do budoucna se tomu nebráním.

Magda: A teď v době kovidové je ta zodpovědnost ještě větší! Vysvětlujte po Skypu, jak se hraje třeba Čajkovskij nebo jak vám pracuje bránice.

Všechny tři si začneme povídat o tom, že výuka uměleckých předmětů v této době je skutečně problematická. Dcera Martiny studuje motion design a musela své umělecké práce řešit z domu, přičemž použila cokoli, co se doma našlo. Takže rozbitý hrníček z porcelánové soupravy je samozřejmě skvělá kulisa. Však jich mámě zůstalo ještě pět, ne? Také si vyměníme zkušenosti s pandemií, jak jsme to všichni nejdříve vnímali jako uvolnění z obrovského stresu, velké semknutí rodiny. Najednou byl čas na spoustu věcí, na které doposud nebyl. Martina ovšem zpozorněla ve chvíli, kdy začal manžel třídít šroubky a matičky podle velikosti do speciálně zakoupeného regálu se spoustou šuplíků. Magda kontrovala, že manžel našťastí skončil jen u zakoupení tohoto regálu a k jeho naplnění se už nedostal. Chtěla po Martině telefon na manžela, aby jim to přišel protřídít.

Mě ale také zajímalo, jaký je rozdíl mezi operetním a muzikálovým zpěvem a herectvím.

Magda: Ten rozdíl je velký. V operetě byl na prvním místě zpěv. Bylo potřeba mít dobře školený hlas a nadání na tanec a herectví. Pak se mladý člověk, který přišel do divadla, učil v průběhu zkoušení, pozoroval starší herecké kolegy, pracoval s režisérem a nějak do toho divadelního světa vplul. V muzikálu však jde přece jen více o herectví než o zpěv. Muzikálový herec je komplexněji vyškolen pro svůj obor. Já jsem se učila hodně za pochodu a nebylo to pro mě v určitých chvílích nic jednoduché-

ho. A v muzikálových inscenacích to bylo ještě trochu těžší, když jsme museli začít tančit jako součást taneční company, zároveň zpívat a hrát. Ale zase je dobré, že se člověk pořád učí něco nového. V tom je muzikál o něco náročnější než opereta.

Martina: Myslím si, že pro muzikálového zpěváka je velkou výhodou mít zvládnutou klasickou techniku zpěvu, pak je schopný poradit pěvecky v jakémkoli žánru. V operetě byl kladen větší důraz na klasický zpěv. Nejtěžší byl přechod z pěveckého partu do mluveného slova.

Magda: Což je teď mnohem jednodušší, protože teď jsme nazvučení a to nám zpěvákům při mluvení hodně pomáhá. To si užíváme. Je to fajn, že, Marti?

Martina: To musím potvrdit. Opravdu je to skvělá věc. Obě jsme si totiž prošly obdobím, kdy jsme zpívaly bez nazvučení a bylo potřeba zpívat a zároveň i mluvit tak, aby nás v Mahenově divadle slyšeli až do 4. pořadí. Zvukaři hrají důležitou roli ve výsledném efektu. Nazvučení může velmi pomoci, ale i ublížit.

Magda: To musím s Martinou souhlasit. Opravdu není jednoduché nazvučit operní hlas, který je mnohem nosnější a dynamičtější, tak, aby si divák užil jeho krásu a nebyl jen ohlušen jeho silou.

Martina: Nejvíce je to patrné v *Pretty Woman*, kde obě zpíváme úryvek z *La Traviaty*, klasické opery. A je potřeba nás nazvučit tak, aby vše přirozeně zapadalo do celé inscenace. Což naši zvukaři skvěle zvládají. Ale už abychom to mohli předvést divákům!

A opět jsme zabředly do rozhovoru o potřebě kultury v lidských životech, jak to bude krásné, až opět budeme moci představit divákům naše představení, která jsme jim přichystali. Takže snad si jich v těchto dnech, milí diváci, užíváte na Hudební nebo Činoherní scéně či Biskupském dvoře. A Martině s Magdou děkuji za příjemně strávený čas s kávou a domácími koláčky paní Severové starší. Byly úžasné!

Text: Helena Brzobohatá

MdB pod drobnohledem celostátní kritiky

Také letošního jara bohužel zasáhla koronavirová pandemie drasticky do všech oblastí našeho života. Výjimkou přirozeně nebyla kulturní sféra, a tedy ani divadlo. Krátce předtím, nežli tato krize znovu loňského podzimu vypukla, dočkali jsme se však – obtížné situaci navzdory – rozličných bilancí uplynulého roku 2020. Podobně jako v minulých letech připomeňme si tedy v sumarizující stručnosti, jak si pod zorným úhlem alespoň dvou celostátních anket v těchto širších souvislostech a při hodně omezeném čase, kdy vůbec mohlo regulérně hrát, vedlo Městské divadlo Brno.

Nejpohotovější bývá hned lednové, již 28. hodnocení čtrnáctideníku *Divadelní noviny* (DN), soustavně otiskujícího (a to ex post i v době, kdy jsou naše scény zcela mimo provoz) rovněž žánrově seskupovaný „hvězdičkový“ Kritický žebříček premiér ze všech profesionálních divadel ČR. Posuzování se týkalo období od prosince 2019 do konce listopadu 2020. Dle 1. čísla DN sem tentokrát přispěl relativně menší počet 79 účastníků (vzhledem k výjimečné situaci mnozí konstatovali, že dostatečné kvantum premiér neabsolvovali, někteří svůj konkrétní hlas neudělili a jiní oslovení se rovnou omluvili), hlavně recenzenti, publicisté, divadelní vědci a pedagogové, avšak i praktičtí umělci rozličných profesí (včetně ředitelů a šéfů, manažerů, dramaturgů a režisérů). Drtivou převahou (61) jsou z Prahy, čímž je a priori vymezen jejich divácký záběr, ale také devět z Brna. Měli k dispozici pouze jediný tip, mohli jej ovšem doprovodit stručnou zdůvodňující charakteristikou. Pochopitelně nešlo o žádnou soutěž s přesnými pravidly, ale argumenty podložený názor nesourodé množiny zkušených „lidí od divadla“. Kritériem pro ocenění „Inscenace roku“ pak bývá její široce pojímaný český původ.

Napsali o nás

Tricet osm hlasů dominantně získaly inscenace činoherní, patnáct operní, sedm tzv. alternativní, pět taneční, čtyři loutkářské a dvě muzikálové. Většina tipů (34) směřovala na více jevišť hlavního města, další stejně rozptýleně do Brna (17), o ostatní se podělily např. Jihlava, Plzeň, Ostrava, Opava, Liberec, Ústí nad Labem, České Budějovice, Hradec Králové, Mladá Boleslav, Karlovy Vary, Cheb, Zlín a Uherské Hradiště. Pokud se týká režisérů, osm hlasů sklídl Jan Nebeský, šest David Radok, pět Dodo Gombár a tři Robert Carsen.

Zásluhou několika titulů se jako obvykle dostalo chvály i Městskému divadlu Brno (MdB), a to v poměrně obsáhlých vyjádřeních. Se třemi hlasy „zabodovala“ především inscenace Johna Miltona a Doda Gombára *Ztracený ráj* (zpráva o člověku),

Ztracený ráj (zpráva o člověku), režie: Dodo Gombár

o níž se tu např. dovíme: „Ve třetím zdejším hostování adaptoval režisér a dramatik rozměrné stěžejní dílo novověké duchovní epiky ve starším věrném blankversovém překladu J. J. Davida. Promyšlený zpřehledňující scénář postupuje souvisle po jeho dvanácti biblických kapitolách. Existenciální a morální otázky nečteného klasika režisér transponuje z alegorické teologické roviny do současnosti, a to jevištní vrstevnatostí, aktualizujícím zcičováním figur (dominantní Satan čerstvého nositele Ceny Thálie Petra Štěpána) či situací i zarámováním do divadelní zkoušky. Ambiciózní více než tříhodinový večer vyžaduje intenzivní spoluúčast vstřícného hlediště.“; „Inscenace starého dramatického textu, který má formu jevištní básně a je považován za typické knižní drama, které na jevišti nemá šanci žít. Gombár a jeho tým dokázali zázrak – jejich inscenace je aktuální, zajímavá víc než řada prudce současných her. Skrze nápadité stylizace ve všech scénických složkách se divákovi dostane pravdivého poznání světa. Herecky inscenaci dominuje Petr Štěpán v roli Satana. Úžasné!“, „Gombár ve více než tříhodinové inscenaci rozbalil nejen svět Miltonovy rozsáhlé epické básně, místy ji vložil do prostředí dnešní divadelní zkoušky, jindy zase jazykem dneška vypráví a prodlužuje některá témata předlohy. Režiséra hnala touha připomenout dnešku nejen monumentální dílo; naléhavě se ptá současníků, co oni považují za dnešní ráj, zda o něm vůbec přemýšlejí, zda jej žijí, nebo o něj už dávno ve svém nitru či představách přišli. Dělá to formou důmyslné a obrazivé montáže, v níž se primárně neobdivuje krásy originálních veršů a jejich vznešenému jazyku. Režie touží obrátit zrak obecnstva k intimní zpovědi o jeho vlastním selhání, pojetí hříchu, touze po blahobytu či rozlišování dobra a zla. Pozor! Nejde však o žádnou moralitu, o žádnou kazatelskou vivisekci nebo o přibíjení přihlížejících na kříž věrouky a Bible, jde o velmi nápaditý divadelní traktát.“

Grand Hotel, režie: Stanislav Slovák

O české premiéře broadwayského muzikálu *Grand Hotel* (režie Stanislav Slovák) od americké autorské čtveřice Luther Davis – Robert Wright – George Forrest – Maury Yeston zde čteme, že „přinesla ze svého žánru to nejlepší – excentrické téma, zajímavě převyprávěné osudy, dobrou muziku a skvělá taneční čísla. Za výjimečný pak považují herecký výkon Oldřicha Smysla v roli umírajícího židovského účetního Otto Kringeleina.“ Konečně inscenace historického dramatu Williama Shakespeara *Antonius a Kleopatra* „okouzli jevištní precizností (Stanislav Moša) a herečtím hlavních postav (Ivana Vaňková a Petr Gazdík). Nemalá zásluha také patří překladu Jiřího Joska.“ Najdeme i zmínku o Gazdíkovi režii životopisné hry Josefa Boučka *Noc pastýřů* „na téma tragické pře autora České mše vánoční, Jakuba Jana Ryby, se zatuchlostí a malostí.“ V odborných kruzích vydobily si během let prestižní postavení nejrepresentativnější 29. **Ceny divadelní kritiky** (CDK), done-

dávna známé jakožto velmi respektované Ceny Alfréda Radoka, ze „soutěžních“ divadelních vavřínů udělovaných v ČR nejstarší (během jejich trvání se vystřídal osmnáct resortních ministrů!). Celou logisticky náročnou akci v osvědčeném „radokovském“ modelu organizuje nyní revue Svět a divadlo (SAD), která podrobné výsledky opět publikovala ve svém letošním 1. čísle. S ohledem na protipandemická vládní nařízení proběhlo jejich slavnostní vyhlášení 3. března 2021 online s oznámením na facebooku SAD a na jeho YouTube kanálu. Neanonymní ankety SAD se zúčastnilo o něco menší počet 66 systematicky působících kritiků (včetně několika málo jihomoravských), stejně jako v případě průzkumu DN obligátně limitovaných skutečností, že mnozí oslovení sledují převážně jen představení hlavního města, neboť se bohužel neuskutečnily ani některé tradiční (leckdy i mezinárodní) festivaly pořádané v krajských městech. Na rozdíl kupř. od výročních Cen Thálie, vyhlašovaných Hereckou asociací, a tudíž důsledně zaměřovaných na výkonné umělce, zahrnují CDK rozsáhlou škálu veškerých jevištních aktivit, ve speciálním oddíle dokonce i těch zahraničních. Při tipování do osmi přesně vymezených kategorií, k nimž pro streamované premiéry operativně přibýlo i Divadlo z karantény, mohl každý respondent udělit až tři rovnocenné hlasy (s případným doprovodným zdůvodněním) a k resumé se bez jakýchkoli kuloárových jednání došlo jejich prostým součtem. Protože většina diváků či čtenářů patrně nemá možnost SAD pravidelně sledovat, zalistujme tímto poměrně obsáhlým, odborně kompetentním zhodnocením zde, a to opět s menším výběrem citací pochvalných charakteristik. Alespoň enumerativně tak zjistíme, jak je hojně v širokém kontextu reflektován přínos brněnských ansámbľů. Nepřekvapí, že se znovu setkáváme s úspěšnými jmény z předchozích pasáží tohoto přehledu. V hlavní kategorii „Nejlepší inscenace roku 2020“ obdobně jako v anketě DN zvítězila inscenace předlohy Lucie Trmíkové *Zahradníček / Vše mé je Tvé* pražského Divadelního

Antonius a Kleopatra, režie: Stanislav Moša

spolku JEDL. Z MdB obdržela po jednom hlasu trojice už připomenutých titulů: Boučková *Noc pastýřů*, Shakespearova tragédie *Antonius a Kleopatra* i americký muzikál *Grand Hotel*. Mezi křecemi žen objevila se na 6. – 7. místě se třemi hlasy Ivana Vaňková v roli Shakespearovy půvabné, převleky i nálady střídající egyptské královny Kleopatry. Opomenut nezůstal ani výkon Markéty Sedláčkové v postavě dříve obletované stárnoucí primabaleríny ubývající sil Jelizavety Grushinskaye z muzikálu *Grand Hotel*. V kategorii „Mužský herecký výkon roku 2020“ najdeme na pozoruhodné 4. – 8. příčce s třemi hlasy Milana Němce jako rozporuplně podaného rožmitálského kantora a nedoceneného muzikanta Jakuba Rybu z Boučkovy *Noci pastýřů* v MdB. Dva respondenty zaujal Petr Štěpán dominantní roli uhrančivě charismatického vzbouřeckého vůdce padlých andělů a pekelníků Satana v nastudování předlohy Johna Mil-

Noc pastýřů, režie: Petr Gazdík

O statečném kováři, režie: Igor Ondříček

tona a Doda Gombára *Ztracený ráj* (zpráva o člověku). Vždy jednoho kritika upoutaly kreace Petra Gazdíka (Shakespeareův triumvir a mezi láskou a povinností kolísající vojevůdce Marcus Antonius), Michala Isteníka (jeho pragmatický stoupenec sebevrah Domitius Enobarbus), Jana Mazáka (unavený stařec farář Kašpar Zachar v *Noci pastýřů*) a Oldřicha Smysla (smrtelně nemocný Otto Kringlein z *Grand Hotelu*).

V kolonce „Divadlo roku 2020“, kde zvítězil pražský Cirk La Putyka, připadly MdB na 5. – 11. místě hlasy tři.

V oddíle „Poprvé uvedená česká hra roku 2020“, v němž stejně jako předloni přesvědčivě „zabodoval“ Tomáš Dianiška (tentokrát s textem *294 statečných*), zaujala z repertoáru MdB světová premiéra fantasy muzikálu libretisty i režiséra Stanislava Moši a skladatele Zdenka Merty *Ráj*.

V rubrice „Scénografie roku 2020“ vždy po jednom tipu získali tvůrci výprav hned k pěti titulům MdB: Eva Jiřikovská za Miltonův a Gombárův *Ztracený ráj* (zpráva o člověku), Jaroslav Milfajt za muzikál *Grand Hotel* i báchorku Boženy Němcové a Petra Ulrycha

O statečném kováři, kterou na plenérovém Biskupském dvoře připravil Igor Ondříček, dále pak Emil Konečný za Boučkovu *Noc pastýřů* a Christoph Weyers za Mošův a Mertův *Ráj*.

V oddíle „Hudba roku 2020“ názorem vždy čtyř odborníků prestižní 4. – 5. místo svorně obsadili dlouholetí věrní skladatelští spolupracovníci MdB – Zdenek Merta muzikálem *Ráj* a Petr Ulrych písničkovou partiturou k pohádce *O statečném kováři*.

V různorodé kategorii „Talent roku 2020“ se „jednohlasně“ prosadily herečky Viktória Matušová a Markéta Sedláčková.

Jak z tohoto možná trochu suchopárného zhuštěného přehledu dvou vybraných odborných anket celostátního rozměru s mnoha jmény, čísly a zkratkami vyplývá, mohly se i v uplynulém pandemií postiženém roce všechny scény Městského divadla Brno díky obzíravé dramaturgii, promítnuté do kvalitní úrovně všech jevištních složek, pochlubit nejen diváckou přízní, ale rovněž oficiálně deklarovanými úspěchy.

Text: Vít Závodský

2013–2020

Divadlo úspěšně anektuje v letních měsících Biskupský dvůr, kde kromě přenesených inscenací uvádí stále více produkcí vzniklých pro tento unikátní open-air prostor, zejména tituly autorského tria Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán s lokální tematikou (*Baron Trenč*, 2012; *Cyril a Metoděj*, 2013; *Mendel aneb Vzpouira hrášků*, 2015; *Brněnské kolo*, 2017).

Dotvrzujeme svou žánrovou a stylovou rozkročenost od náročných muzikálových dramát typu *RENTu* (2018, režie Stanislav Moša) po široce komunikativní zábavné tituly podoby *Splašených nůžek* (2015, režie Mikoláš Tyc), která nemá v našich končinách obdoby.

Na GRAND Festivalu smíchu slaví mimořádný úspěch naše hostování s francouzskou komedií *Jméno* (2015, režie Petr Gazdík) a hořkou komedií René Levínské *Dotkni se vesmíru a pokračuj* (2017, režie Hana Burešová). Stálý host našeho divadla Bolek Polívka předvádí své zralé herecké mistrovství v titulních rolích Shakespeara *Benátského kupce* (2014), *Krále Leara*

(2015) a Molièrova *Lakomce* (2018, vše v režii Stanislava Moši).

Z „domácích“ režisérů na sebe Petr Gazdík upozorní zejména českými premiérami muzikálů *Pískání po větru* (2015), *Děsnej pátek* (2017) a *Představ si...* (2018, vše ve vlastních překladech), Stanislav Slovák pak jako režisér i spoluautor nostalgické féerie *Bitls* (2017) a hořkého kabaretu *Osmýčky* (2018).

Kromě Hany Burešové, z jejíž impozantní série stylově vytríbených inscenací vynikají především *Mrtvé duše* (2014, Cena Thálie pro Michala Isteníka za roli Čičikova) a *Havlova Žebrácká opera* (2019), se dalším stálým režijním hostem stává Mikoláš Tyc, který po zdařilém *Podivném případu se psem* (2013) zazáří zejména suverénními *Čarodějky ze Salemu* (2018). Osobitou autorskou linii pak rozvíjí Dodo Gombár, který se po třinácti letech vrátil ke spolupráci s MdB vlastními dramaturgickými *Tučkové Žitkovských bohyní* (2017) a Miltonova *Ztraceného ráje* (2020, Cena Thálie pro Petra Štěpána za roli Satana).

Nikolaj Vasiljevič Gogol, Hana Burešová, Štěpán Otčenášek / *Mrtvé duše* (2014) režie: Hana Burešová Michal Isteník (Čičikov)

Karel Cón, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán / *Osmýčky* (2018) režie: Stanislav Slovák Radka Coufalová (Novinářka Sabina) a Ladislav Kolář (T. G. Masaryk)

Od 24. května konečně hrajeme!

K příležitosti tolik očekávaného znovuotevření divadel jsme 24. května odehráli slavnostní představení romantické komedie *Zamilovaný Shakespeare*, jež netradičním způsobem podpořila také primátorka města Brna, paní Markéta Vaňková, která se ujala role Královny Alžběty.

PROGRAM SRPEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

PÁ	20.8.	19.00	Antonius a Kleopatra	AB5
			náhrada za 24.4. a 16.10.2020	
SO	21.8.	19.00	Antonius a Kleopatra	AB6
			náhrada za 15.10.2020	
ÚT	24.8.	19.00	První rande	
ČT	26.8.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku)	A4
			náhrada za 16.4. a 17.10.2020	
PÁ	27.8.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku)	C5
			náhrada za 17.4. a 12.10.2020	
NE	29.8.	19.00	Pro nic za nic	
			náhrada za 10. a 11.4. a 5.11.2020	
PO	30.8.	19.00	Pro nic za nic	náhrada za 30.4. a 6.11.2020
ÚT	31.8.	19.00	Ztracený ráj (zpráva o člověku)	E2
			náhrada za 28.4. a 29.9.2020	

HUDEBNÍ SCÉNA

PO	23.8.	19.00	Monty Python's Spamalot
			náhrada za 24.4. a 7.10.2020
ÚT	24.8.	18.00	Monty Python's Spamalot
			náhrada za 25.4. a 6.10.2020
ST	25.8.	18.00	Monty Python's Spamalot
			náhrada za 26.4. a 8.10.2020
NE	29.8.	19.00	Ráj
			náhrada za duben a 10.10.2020
PO	30.8.	18.00	Ráj
			náhrada za 11.10.2020 PPP/P18
ÚT	31.8.	18.00	Ráj
			náhrada za 12.10.2020 PP1/PP2

Ztracený ráj (zpráva o člověku)

Monty Python's Spamalot

Nepřehlédněte

MdB Klub konečně živě

Na neděli 20. června pro vás chystáme speciální díl naší talk show **MdB Klub**. Půjde o jubilejní 30. setkání v prostředí našeho Klubu a zároveň poslední v této sezóně. Rozhodli jsme se tedy připravit mimořádné setkání všech tří moderátorů s více hosty, než je obvyklé. Sezónu zakončíme pozváním na inscenace, které vás v našem divadle čekají na podzim. Naši moderátoři si tentokrát pozvou herce z hudebních inscenací, které jsme připravili během pandemie, vedle povídaní se tak můžete těšit i na písně z titulů *Pretty Woman*, *Světáci*, *První rande* a *Jane Eyrová*. Největší novinkou ovšem je, že při natáčení tohoto dílu bude již prostor pro tolik diváků, kolik povolí současná epidemiologická situace. Vstupenky budeme prodávat před představením na Dvoraně MdB až do naplnění možné kapacity, v případě hezkého počasí budeme natáčet venku. Sledujte, prosím, náš web a sociální sítě, kde včas zveřejníme podrobné informace. Konečně se můžete těšit na živé sledování s našimi herci. Písně ze zmiňovaných titulů zazpívají představitelé hlavních rolí.

V příštím čísle

- Novou sezónu 2021/2022 představí Stanislav Moša
- Nejen o černé komedii *Hrabal a muž u okna* bude vyprávět Jan Mazák
- Vyhlásíme výsledky letní soutěže
- Na fotografiích si připomeneme letní hraní na Biskupském dvoře

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

266. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 05. 2021

Náklad 5 200 ks

foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

JANE EYROVÁ

Barbora Anastázie Vitázková, Anna Bergerová,

Rozálie Uličník a Sofie Gašperáková

Světová premiéra 29. května na Biskupském dvoře

Karel Cón Stanislav Slovák Jan Šotkovský Petr Štěpán

NAPOLEON

ANEB ALCHYMIIE ŠTĚSTÍ

historická freska

režie Stanislav Slovák

